

Astăzi, Luni, 9 Iunie, 2025
(†) Sfânta Treime

Efeseni 5

⁸ Altădată erați întuneric, dar acum lumină sunteți întru Dom-

nul; ca fii ai luminii să umblați

⁹ – pentru că roada luminii este în orice bunătate, dreptate și adevăr –,

¹⁰ osebind¹ ce este bineplăcut Domnului.

¹¹ Și nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le fățiș²;

¹² căci pe cele ce le fac ei întru ascuns, rușine este chiar a le spune.

¹³ Dar toate cele osândite fățiș sunt vădite de lumină,

¹⁴ căci tot ceea ce-i vădit e lumină³. De aceea zice: Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos.

¹⁵ Prin urmare, luați bine seama cum umblați: nu ca niște neînțelepți, ci precum cei înțelepți,

¹⁶ răscumpărând vremea⁴, căci zilele rele sunt.

---

¹ = Punând la încercare prin spirit de discernământ (vezi Rm 2, 18 și nota); aplicând criteriile evanghelice la imensa varietate a gândurilor și faptelor omenești.

² = Denunțați-le; demascați-le. O traducere mai generoasă a lui **elégō** (a osândi; a blama; a reproșa; a reproba), spre a pune verbul în acord cu contextul.

³ A închide ochii asupra faptelor probabilabile săvârșite într'ascuns, făcându-te că nu le vezi, e un lucru rău, ca și cum te-ai solidariza cu ele. Osândirea lor publică aduce un dublu câștig: făptașul se rușinează, ceilalți iau exemplu și totul devine lumină.

⁴ = Recuperând timpul pierdut (în păcate) prin maxima folosire a celui prezent (care poate fi scurt).

¹⁷ De aceea nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.

¹⁸ **Să nu vă îmbătați de vin**, în care este pierzanie, ci vă umpleți de Duh,

¹⁹ vorbind între voi în psalmi și'n laude și'n cântări duhovnicești, lăudând și cântând în inimile voastre Domnului,

Matei 18

¹⁰ Luați seama să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici; că vă spun Eu vouă că îngerii lor din ceruri⁵ pururea văd fața Tatălui Meu Care este în ceruri;

¹¹ fiindcă Fiul Omului a venit să-l mântuiască pe cel pierdut.

¹² Ce părere aveți?: Dacă un om are o sută de oi și una din ele se rătăcește, nu le lasă el oare în munți pe cele nouăzeci și nouă și, ducându-se, o caută pe cea rătăcită?

¹³ Și dacă se întâmplă s'o găsească, adevăr vă grăiesc că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă care nu s'au rătăcit.

¹⁴ Tot astfel, vrerea Tatălui vostru Celui din ceruri nu aceasta este, să

---

⁵Text limpede care atestă existența îngerului păzitor.

piară vreunul din aceștia mici.

¹⁵ De-ți va greși fratele tău, mergi, muștră-l numai între tine și el. Și de te va asculta, l-ai câștigat pe fratele tău.

¹⁶ Iar de nu te va asculta, ia cu tine încă unul sau doi, pentru ca din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot ce se spune.

¹⁷ Și de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii; iar dacă nici de Biserică nu va asculta, să-ți fie ca un păgân și ca un vameș⁶.

¹⁸ Adevăr vă grăiesc: Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer, și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer.

¹⁹ Vă mai spun că dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ asupra unui lucru pe care-l vor cere, li se va da lor de către Tatăl Meu Cel ce este în ceruri.

²⁰ Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”.⁷

⁶ Biserica: adunarea obștească din care fac parte, în speță, împiricnații. Ultima instanță în care dialogul mai este posibil. Dacă încercarea de reconciliere eșuează și la acest nivel, nu mai rămâne decât totala ignorare a celui îndărătnic, ca și cum el nu i-ar mai aparține comunității.

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Mângâindu-i pe ucenicii Săi, Domnul spune că pentru ei este mai bine ca El să Se suie la cer, căci o dată suit le va trimite în locul Său pe Mân-

gâietorul – Duhul. S-a pogorât Duhul Sfânt și rămâne în Biserică, săvârșind lucrarea lui Hristos în fiecare credincios. Fiecare creștin este părtaș al Duhului. Acest lucru este atât de trebuincios, că cel care nu are Duhul nu este al lui Hristos. Așadar, cercetează-te bine: oare este în tine Duhul harului? Căci El nu rămâne la toți, ci se mai întâmplă să și plece. Iată semnele lucrării Duhului în om: mai întâi vine duhul pocăinței și îl învață pe creștin a se întoarce către Dumnezeu și a-și îndrepta viața; duhul pocăinței, săvârșindu-și lucrarea, îl încredințează pe creștin duhului sfințeniei și curăției, căruia îi urmează, în sfârșit, duhul înfierii. Trăsătura celui dintâi e râvna iubitoare de osteneală; trăsătura celui de-al doilea – căldura și dulcea ardere a inimii; trăsătura celui de-al treilea – simțirea înfierii, ce face să iasă din inimă suspinarea către Dumnezeu: „Avva Părinte!”. Ia aminte pe care din aceste trepte

te găsești. Dacă pe nici una, se cuvine să te îngrijești mai mult de sufletul tău.⁸

---

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.